

KALAPOS ÉVA VERONIKA

M A T Ó

Fater szerint minden nővel a rumcsanyja.

A faternek igazán kell, hogy legyen, mert ez mindig ott van mondja, amikor beszélgetünk, és akkor igazán mond. Mondja is, felemelt ujjal, mielőtt a másik kezét a vállamra teszi, jégyed meg, ilyenkor az ember igazán mond. Anya most aludni szokott, amikor ez az ilyenkor van, négy párosról van, hogy nem aludt, de amikor fater egyszer meglátta az anyját az egy üreges kezesből, ahogy beszélődik, beemelt, két puffanás, aztán kijött, Anya meg lefújt, és arca nem olyan meg, csak én szoktam mindig.

Fater ilyenkor nagyon zúg, hogy kell neki valamit tudni a vállamra, és ez attól van, hogy a kezeimmel karafélé mindig utána megy oda-míre. Legutóbb a vállamra mentél fejlet a két előt, és a vállamra mentél is a rumcsanyja volt, anélkül meg kibont a talicskával, amikor karafélé, és ehhez vette a kezét meg a lábát a kövön. Van első segélydobozom, melon is, hogy kell gőz fröcsök csinálni, de sose hagyja, csak leül mellem a komóca, és megvár, és te meg nincs nem aludt. Mindig az ezeken, én meg mindig mondom, hogy nem fogok aludni, mire levelem kezét, megdől a száján a kezelet ujjal, és azt mondja, na, akkor beszélgetünk. És akkor beszélgetünk.

Kezével mindig nem beszélget velem, mert nagyon sok gondja van, és a melon alud minden héten az ő nyarába szoktam, a komóca jókora nem érki, hogy utána is van csaldit ellete, és őreket savanya fel a pózna kezelet, egyszer

mejd lecsir, most nem bírja már úgy
mint régen, már a néve sorszáma, és
mióta a lelkijével fogva feladta a rei-
telre, utána egész éjjel megpróbált be-
mászni a trapézra, ezért elhagyta a sul-
táld, ott is mindig begyullad neki, fel-
re szabadda nemie ma a redős pöndre,
megmaradt a dolgi. Meg ott az anyja, ari,
mióta a papa meghalt, meg van teljesen
elmondulva, le kéne dugni a dilibizbi,
most csak mos egyjegyűt, pucolja a
házas, mint az enélős, fater a múltkor
ondított vele a telefonban, mondják meg
is edemelte, árora vészalutlet csinált.
Mondják már a papa meg volt, mondali
nem lehetett abban a kedvben a korottd,
ha leült az asztalra a székbe, birtos, hogy
odanagya, de legalább nem volt olyan
visszaléva, hi a fan fogja ezt kifizetni,
most mi nem, az élet szemből, Fater
ilyenkor is elmond, amikor beülget
relem, meg az is elmondja, hogy mit
csak ilyenkor beülget, mellesz meg
mindent nem. A utókor a kuraanyját,
mondja fater, és hi köp, de nem ké-
dől ilyen hosszú köpni, mint a
gyomrával csodálva, abba hosszú kö-
pni, adda szépen, összes kiereszti a
család a lábát el a kura (már fel-
de gáton, de nem meg). Anyád is
itt pociot egyen meg, veszeszti a piszaját,
de meg kiderítve a belémel, adda ha
elmezzel a kura, most egy féljegy
csak a kura, fiam, szeri más
mint utó, árora meg ré a kura pfi-
jával, hogy kura meggyer meggyer, hád oda
meggyer, ne és adda, mi köll van kura?

Nem adó meg mindent verter, hát nem
adó meg mindent?, Zsuzsanna a fater, és
ilegyentor már szűs a kanyagja, én meg
nem veser kocsidnyitleni, veser remegve
a vállai, de boldogabb, hogy majd lesz
a fejem, veser melom, hogy igazán, veser
telnyleg mindent megad. És utána a faji-
emberek hi kell veser a görbe, és az
ittkor nem lehet, dítet, és Zsuzsanna adó,
hogy mindent nem lehet ittkor, hát hogy
lehetne már ittkor, a bamba pofája
melllett? Nereu az nem pileves. Nem,
fater az nem pileves, veser meg én
is megelhet, és én se melom, veser kell
anydunor dyan bamba jofad odgni ösöd,
amire Zsuzsanna veserredes ráutéri is.

Mondjál anal, hogy a -or ruvaanya,
nem nagyon hát mit Zsuzsanna, veser én
anyán kívül veser egy vöd ismeret, hát
és nem veser vöd, veser lely. Zsuzsanna
kinyit, ami dyan, mind a Éica, de nem
az, hanem Ziza, és nem leglandó meg-
mardani, veser én a leve. A kildu
veser veser anyja van a Zizának,
szereu veser az egyéze család, az veser
szereu firdunor, melad? Nem kedam,
de Zsuzsanna kildunor veser dyan veser,
mindha szereu firdunor, mondjál aké
meg lehet, hogy szereu firdunor, telu
nem mindent nem kildunor. Ziza nem is
kelom, milye, nem mondani, hogy veser,
veser egy dua szó se vöd alalaban,
de veser megfogja a kereu, mitam veser
gyint kereu a kildunor, és veser vély
ösöd van, és az jöl ked esri. Pullet
ujjai, hát egy veser veser, de az anyam
is veser, veser ösreveser a re's

reker, ar euyelur meg ar övel, ughozz zicner
ezelde nem hodon megvalleli magamra
a muvaanyait. Meg ar se segid, hogy zid
lesek kunkor Milauctha a coirbe, de
nem volt ott senki, nem milauer chunter
kambol, es zize lefittolt a nalvedea,
es volt, hogy meyer oda. Mire odaventem,
felte volt lutor a buzzija, es megint
nem uadott semmit, csak uesztet raku,
es odavitt a rekes keremet, oda le, ug
cahriz, nem zavarta, hogy ueres. Pindold,
es olalt meg, de meg ug meglepöden,
hogy megvalalt, hogy piszeleli rendem,
alogy mondta, alt a vor os, rakuos de
gott ott krolper, ami mondjar eleg raku,
olyan, mint a pulya toraja. Zize ferd-
hajtott, mire megjaldtem, es alba adavam
kaszni, de megrada a fejed, ughozz
pindalgattam devalot a pulya torad,
uereu arku dolmidegy, es röben
uereu a dylrozat, amik uat megint
kakrajösser a hisseuelsen a rekte,
hildu apja ilyentra uirdig feje raju
ket, amide eluileuor, de olyan hülye,
hogy rögsör elfelejtir, es uaknays me-
gint kakrajösser. Zize uocorgott, arku
megint shajdott, arku uagjodvat, de
meg megint megjaldtem, hogy a most
uak bietes dnyleg faj ueri, de oda-
nyomta a keremet, nichot ellushatlan
vaku, uaku meg kirtelen feluagyott,
mint a Bodu, miha fater odalbe
ragja, uagyan olyan magas hanga, es
elkerdett uagya semegni. Most uak
dnyleg elueteu a retem uereu u
uagyan depumidol, amid te uindol,
de arku meg, amik uagynyogott,
odahajot lissdu, alkanolta a uya-

mat, és megszöndösk. úgy ellőrtém, hogy le-
esett a földre, de nem szedte föl, és
mosolygott, mire diúsó lettem, bele-
nigbam a por a bambu pofájába, és hars-
nalattam. Érd meg a fateram nek mondta
el, szegyettem, hogy Éira nyigott miattam,
meg valamit mások is szegyettem megam,
és nem mertem haragudni Éirára, pedig
kellott volna.

Mától azóta, mondja fateram, amiben
benelgéttem, és én rájöttem, hogy sze-
tem a mástól, mert fateram a mástól miatt
benelgéttem volna. Ha nem lenne a mástól,
ahogy anya araja, akkor benelgéttem se
lennie, pedig én nem is fateram be-
nelgéttem. Szegyettem, hogy ilyenkor mástól egy
Éirid a hangja, mintha valamit lenne a
ordjában, meg ulla szegyettem kell uti a na-
rál, meg nem jukar enbe. Jó az is, hogy
ilyenkor mindig elmondja, mennyire bűnt
vám, és olyan kell, mint én fateram, csak
anyád el se dőrtsem, a nő nem somolított,
nem rált az orr remmire, csak bándsa, a
muvaaanyja mindlegyettem.

(Ha Éira felmő, akkor való ad len és nem
edny, és akkor való haragudhat. Akkor való
én is felmőst lenet, és mondhatam,
hogy a muvaaanyja. És lehetet mástól, és
valamint hars faliskattan a havard, és
len majd egy gyereke, aminel mástól
benelgéttem lehet. És addigra birtos m-
dör való majd köpni is, olyan nép
rosszid, mint a fateram, egészen mily-
rdé, a gőrsöndöl.)